

Pobjeda

Objavljeno: sub, 31. dec, 2011.

[Muzika](#)

Riječ više o Božićnom koncertu Crnogorskih gudača

Za svečanost tradicionalnog Božićnog koncerta Crnogorskih gudača njihov rukovodilac i dirigent Grigorij Krasko izabrao je vrlo kompleksan program sa djelima kompozitora različitih epoha od baroka do 20. vijeka, za ovu izuzetnu priliku čak iskoračujući iz okvira gudačkog orkestra jer su se gudačima u drugom dijelu večeri priključili i duvači Crnogorskog simfonijskog orkestra.

Intimna atmosfera

Na početku priliku da nastupi sa svojim kolegama dobila je Katarina Pavlović, vođa dionice drugih violina. Ona je solistički part u Bahovom violinskom koncertu u a-molu tumačila sigurno,

nenametljivo, naglašavajući lirsku dimenziju izraza i partnerski, dijaloški odnos sa orkestrom. Tako je početak koncerta bio obojen intimnom atmosferom. Potom su svi gudači dobili priliku da se predstave kao solisti jer su *Metamorfoze* Riharda Štrausa napisane za 23 solo gudačka instrumenta. Mada je djelo komponovano sredinom 20. vijeka, na samom kraju Drugog svjetskog rata, poslije Štrausovih burnih stilskih promjena kada se njegov muzički jezik kretao u prostorima ekspresionizma i neoklasicizma, kompozitor se ovdje vratio čistom romantičarskom izrazu. Partitura *Metamorfoza* je slojevita i zagonetna u značenjima. Podnaslovom *In Memoriam* i citatom iz posmrtnog marša Betovenove *Eroike*, komponovana u danima razaranja Minhena i sloma nacizma koji je Štraus u vrijeme njegovog uspona podržavao, ona pruža mogućnost da se tumači na različite načine. Prevladava uvjerenje da je to Štrausov omaž samoj muzici romantizma i njenom začetniku, Betovenu. Njeno majstorstvo, savršenost kompozicione tehnike i ultimativna usmjerenost logike razvoja muzičkih misli za Crnogorske gudače su bili inspirativni izazov koji je angažovao njihov ukupan izvođački potencijal. Prvi interpretativni vrhunac je bio ostvaren.

Čarolija nastupa

Na početku drugog dijela programa nastupila je crnogorskoj publici dobro znana i voljena Snežana Savičić, umjetnica čija je karijera u fascinantnom usponu. Boja njenog glasa, tehnička i stilaska preciznost, iskrena predanost muzici koju tumači, svaki trenutak njenog nastupa pretvaraju u čaroliju. Uzvišena poetičnost ostaje njeno najmoćnije oružje i to je posebno došlo do izraza u ariji iz Bahovog *Magnifikata* i, nezaboravno interpretiranoj ariji *Lasciach' io pianga* (*Pusti me da plačem*) iz Hendlove opere *Rinaldo*. No, Hendl koji je te večeri bio predstavljen sa čak tri kompozicije, dao joj je priliku da pokaže da u potpunosti i suvereno vlada virtuozičtetom, posebno u ariji iz oratorijuma *Mesija* koja je isijavala radošću i prikladnom pretprazničkom atmosferom. U Crnogorskim gudačima imala je posvećene partnere, posebno u nadahnutoj oboistkinji Jarini Denisenko.

Za kraj večeri Grigorij Krasko je izabrao Vagnerovu *Zigfrid idilu*, kompozitorov omaž sreći porodičnog doma, komad koji plijeni bogatstvom svog kolorita, raskošju tema i suverenim poznavanjem mogućnosti orkestra. Inspirisani muzičari izveli su je sa iskrenim zamahom i na kraju darovali i oproštajni bis – čuveni Pahelbelov kanon.

Piše: Sonja Marinković